

Tolkningsfrågor

- 1) Ska bestämmelserna i direktiv 2009/72/EG⁽¹⁾, och i synnerhet artiklarna 3.5, 3.6 och 28, tolkas så, att ett system som har inrättats och drivs av en privat aktör, till vilket ett begränsat antal produktions- och förbrukningsanläggningar är anslutna, och som i sin tur är anslutet till det allmänna systemet, med nödvändighet utgör ett elsystem, och därmed ett "distributionssystem" i den mening som avses i direktivet, och att privata system med dessa egenskaper som inrättades innan direktivet trädde i kraft och ursprungligen var avsedda för egenproduktion inte får undantas från denna klassificering?
- 2) Om den föregående frågan besvaras jakande, består då den enda möjligheten enligt direktivet att ta hänsyn till särdragen hos ett privat elsystem i att nämnda system ingår i kategorin slutna distributionssystem i den mening som avses i artikel 28 i direktivet, eller kan den nationella lagstiftaren fastställa en annan kategori distributionssystem som omfattas av en förenklad reglering som skiljer sig från regleringen av slutna distributionssystem?
- 3) Oberoende av svaret på föregående frågor, ska direktivet tolkas så, att de slutna distributionssystem som avses i artikel 28 under alla omständigheter har skyldighet att tillåta anslutning av tredje part?
- 4) Oberoende av svaret på föregående frågor, kan den nationella lagstiftaren mot bakgrund av att ett privat elsystem klassificeras som slutet distributionssystem i den mening som avses i artikel 28 i direktiv 2009/72/EG och då enbart med avseende på nämnda privata system fastställa de undantag från de allmänna bestämmelserna om distributionssystem som uttryckligen nämns i artiklarna 28 och 26.4 i direktivet, eller kan eller ska medlemsstaten – mot bakgrund av skälen 29 och 30 i direktivet – då fastställa ytterligare undantag från tillämpningen av de allmänna bestämmelserna om distributionssystem i syfte att uppnå de mål som anges i ovannämnda skäl?
- 5) Om EU-domstolen finner att en medlemsstat kan eller ska införa bestämmelser som tar hänsyn till särdragen hos slutna distributionssystem, utgör bestämmelserna i direktiv 2009/72/EG – och i synnerhet skälen 29 och 30, artiklarna 15.7, 37.6 b och 26.4 – då hinder för nationella bestämmelser, såsom de som är av betydelse i förevarande mål, enligt vilka slutna distributionssystem omfattas av bestämmelser om inmatningsordning och särredovisning som i mångt och mycket motsvarar regleringen av allmänna system och där det i fråga om de allmänna kostnaderna för elsystemet även stadgas att de motsvarande avgifterna delvis ska stå i proportion till elförbrukningen inom det slutna systemet?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, s. 55).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 23 maj 2017 – Bashar Ibrahim mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-297/17)

(2017/C 309/26)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bashar Ibrahim

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör övergångsbestämmelsen i artikel 52.1 i direktiv 2013/32/EU hinder mot tillämpningen av en nationell bestämmelse som har antagits för att införliva det i jämförelse med den tidigare bestämmelsen utvidgade bemyndigandet i artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU, enligt vilken en ansökan om internationellt skydd inte kan tas upp till prövning när en sökande har beviljats internationellt skydd i en annan medlemsstat, såvitt den nationella bestämmelsen i avsaknad av en övergångsbestämmelse även är tillämplig på ansökningar som lämnats in före den 20 juli 2015?

I synnerhet, medger övergångsbestämmelsen i artikel 52.1 i direktiv 2013/32/EU att medlemsstaterna införlivar den utvidgade behörigheten i artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU retroaktivt, med följd att även asylansökningar som lämnats in före tidpunkten för införlivandet men som inte har avgjorts slutgiltigt ska avvisas?

- 2) Har medlemsstaterna enligt artikel 33 i direktiv 2013/32/EU rätt att välja huruvida de ska avvisa en asylansökan på grund av annan internationell behörighet (Dublinförordningen) eller enligt artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU?
- 3) Om fråga 2 besvaras jakande: Utgör unionsrätten hinder mot att en medlemsstat fastställer att en ansökan om internationellt skydd inte kan tas upp till prövning på grund av att subsidiärt skydd har beviljats i en annan medlemsstat genom införlivande av bemyndigandet i artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU om
 - a) den sökande begär en utökning det subsidiära skydd som denne beviljats i en annan medlemsstat (beviljande av flyktingstatus) och asylförfarandet i den andra medlemsstaten uppvisade och fortsatt uppvisar systembrister eller
 - b) utformningen av det internationella skyddet, nämligen levnadsförhållandena för subsidiärt skyddsberättigade, i den andra medlemsstat som redan har beviljat den sökande subsidiärt skydd, ,
 - strider mot artikel 4 i stadgan om de grundläggande rättigheterna eller artikel 3 i Europakonventionen eller
 - inte uppfyller kraven i artikel 20 och följande artiklar i direktiv 2011/95/EU, dock utan att utgöra ett åsidosättande av artikel 4 i stadgan om de grundläggande rättigheterna eller artikel 3 i Europakonventionen?
- 4) Om fråga 3 b) besvaras jakande: Gäller detta även om den som har rätt till subsidiärt skydd inte beviljats några förmåner för att säkerställa uppehållet, eller i jämförelse med andra medlemsstater endast i mycket begränsad utsträckning, men vederbörande i detta avseende inte behandlas annorlunda än medborgarna i denna medlemsstat?
- 5) Om fråga 2 ska besvaras nekande:
 - a) Är Dublin III-förordningen tillämplig i ett förfarande för att bevilja internationellt skydd om asylansökan lämnades in före den 1 januari 2014 och den sökande dessförinnan (i februari 2013) redan hade erhållit subsidiärt skydd i den anmodade medlemsstaten?
 - b) Kan det från Dublin-bestämmelserna härledas en – oskriven – övergång av ansvaret på den medlemsstat som ansöker om återupptagande enligt Dublin-bestämmelserna när den anmodade ansvariga medlemsstaten avslår framställan om återtagande enligt Dublin-bestämmelserna och istället har hänvisat till ett mellanstatligt återtagandeavtal?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Berlin (Tyskland) den 23 maj 2017 – VG
Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von
Medienunternehmen mbH mot Google Inc.**

(Mål C-299/17)

(2017/C 309/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH